

DEPUTAT ÎN PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

MD-2073, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 105

www.parlament.md

03 martie 2017

SG nr. 04

AMENDAMENT

La proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Nr. 369 din 19.09.2016

În temeiul art. 59 al Regulamentului Parlamentului, adoptat prin Legea nr. 797-XIII din 02.04.1996, cu completările și modificările ulterioare, propun următorul Amendament la proiectul de lege nominalizat:

La **art. I, pct. 9** ce prevede modificarea articolului 48 alineatul (1) al Legii nr.158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, se completează cu frază "Transferul în funcția publică presupune și transferul din funcția de demnitate publică, precum și din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică".

Simion Ușoave
Deputat în Parlamentul RM

10 martie 2017

AR nr. 01

**Comisia administrație publică, dezvoltare regională,
mediu și schimbări climatice**

Amendament

la proiectul de lege nr. 369 din 19.09.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative

În conformitate cu art. 59 din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr. 797-XII din 02.04.1996, în urma examinării proiectului de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 369 din 19.09.2016, prezentăm următorul amendament:

la art. I pct. 10 din proiectul de lege, se propune substituirea sintagmei „care aduce atingere prestigiului funcției publice,” cu sintagma „de serviciu sau în legătură cu atribuțiile funcției publice pe care o ocupă,”.

Argumentare:

Legea privind actele legislative nr. 780-XV din 27.12.2001 prevede la articolul 3 alineatul (2) că „*actul legislativ trebuie să respecte condițiile legalității, accesibilității, preciziei*”. Termenul „care aduce atingere prestigiului funcției publice” nu este unul clar și previzibil, ceea ce poate genera interpretări extensive. Iar Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18.04.2002 prevede că „*Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise.*”

În același context, Curtea Constituțională, în hotărârea nr. 6 din 03.03.2016 a elucidat următoarele:

„52. Curtea menționează că suspendarea provizorie din funcție se dispune atunci când săvârșirea de către salariat a unei infracțiuni intenționate l-ar face incompatibil cu exercitarea funcției, aceasta fiind o măsură de protejare a intereselor instituției în care este angajat față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale unei

fapte penale, prin prevenirea săvârșirii de noi fapte similare și pe cale de consecință, pentru păstrarea prestigiului instituției.

*54. Deși suspendarea este obligatorie și automată potrivit prevederilor criticate, nimic din aceste norme legale nu arată că scopul măsurii de suspendare este punitiv, ci mai degrabă de precauție și provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public prin suspendarea din funcție a unei persoane acuzate de comiterea unei **infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul**.*

90. Curtea reține că, potrivit Codului Muncii, suspendarea operează doar în situația în care cauza penală este trimisă în instanța de judecată, iar infracțiunea este incompatibilă cu munca prestată, însă Legea nr.158 din 04.07.2008 dispune suspendarea chiar de la etapa recunoașterii în calitate de bănuț și în lipsa existenței unui raport de cauzalitate între activitatea desfășurată și infracțiunea săvârșită.

94. În acest sens, Curtea menționează că simplul fapt că persoana a fost recunoscută în calitate de bănuț pentru săvârșirea unei infracțiuni extrinsecă raporturilor sale cu activitatea profesională pe care o desfășoară și autoritatea publică din care face parte nu poate constitui drept temei pentru suspendarea raporturilor de serviciu.

95. Curtea observă că prin efectul dispozițiilor legii contestate se produce un dezechilibru în defavoarea funcționarului public, în sensul că acestuia i se pot suspenda raporturile de muncă în cazul intentării oricărei cauze penale.”

Prin urmare, considerăm că modificarea propusă este oportună, corespunde condițiilor legalității, accesibilității și preciziei și va avea drept efect implementarea dispozițiilor Curții Constituționale din hotărârea nr. 6 din 03.03.2016.

Deputat în Parlament

A. REȘETNICOV
V. Măndre
P. Domnău

2 iunie 2017

CP nr. 04

**Președintei Comisiei administrație publică,
dezvoltare regională, mediu și schimbări climatice
D-ei Violeta Ivanov**

Stimată Doamnă Președintă,

Cu referire la proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nr.369 din 19.09.2016, prezentat de către Guvern, relevăm următoarele.

Urmînd prevederile proiectului deducem prezența inclusiv a amendamentelor în textul Legii nr.158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în sensul reglementării, fără echivoc, a garanțiilor sociale instituite de art.42 alin.(6) al Legii citate.

În context, evidențiem că, în practică se atestă frecvente situații cînd funcționarii publici care nu pot fi transferați, în cazul lichidării autorității publice, reducerii efectivului de personal sau lichidării funcției publice, sunt eliberați, cu încasarea indemnizației de șomer și a indemnizației unice, iar la scurt timp se reangajează în serviciul public.

În situațiile respective, deși continuitatea raporturilor de muncă în cadrul serviciului public, nu este întreruptă decît pentru o perioadă scurtă de timp, considerăm că, bugetul de stat este prejudiciat, ceea ce afectează în general, procedura de remunerare și evaluare a performanțelor profesionale ale funcționarilor publici.

Or, remunerarea adecvată și motivatorie a funcționarilor publici semnifică realizarea optimă a misiunii și obiectivelor strategice ale autorității publice respective în particular, și a activității în serviciul public în general.

În această ordine de idei intervenim cu următoarele amendamente, care ar asigura aplicarea garanțiilor sociale instituite de cadrul legal pe de o parte, dar și economisirea resurselor financiare, prin sistarea plății indemnizației de eliberare din serviciu, în cazul încadrării în serviciul public a funcționarului public, într-o anumită perioadă de timp, calculată de la eliberarea acestuia.

Astfel, propunem următoarele amendamente:

La art.42 alineatul (6) al Legii nr.158 din 4 iulie 2008, sintagma „indemnizații unice” se va substitui cu sintagma „indemnizații de eliberare din serviciu”.

Se propune completarea textului, după litera c) cu următoarele enunțuri: „Indemnizația de eliberare din serviciu se achită lunar, în termen de 2, 4 sau 6 luni corespunzător, de către

angajator sau succesorul acestuia, în caz de lichidare a autorității, începînd cu prima zi a lunii imediat următoare celei în care funcționarul public s-a eliberat.

Plata indemnizației de eliberare din serviciu se sistează în cazul în care funcționarul public se angajează în serviciul public în perioada plății acesteia, începînd cu prima zi a viitoarei luni calendaristice celei în care funcționarul public s-a angajat.

Angajatorul este obligat în termen de 3 zile lucrătoare să comunice în scris autorității publice responsabile de plata indemnizației de eliberare din serviciu, informația privind angajarea funcționarului public.”

Evidențiem că, amendamentele propuse sunt în concordanță cu stipulările Codului muncii, inserînd norme complementare acestuia, dar nu concurențiale.

La moment, redacția art.186 al Codului muncii, dispune asupra indemnizației de eliberare din serviciu, care se achită separat pentru fiecare dintre cele trei luni, dar nu integral. Posibilitatea achitării integrale a sumelor legate de concedierea salariatului, pentru toate cele 3 luni, la data concedierii, este instituită de art.186 alin.(1) lit.d) al Codului citat, aceasta fiind excepția de la regula generală, și care se aplică doar la lichidarea unității și doar prin acordul scris al părților.

În același context evidențiem jurisprudența Curții Constituționale, care prin Hotărîrea nr. nr.12 din 20.05.2014 pentru controlul constituționalității unor prevederi din alineatul (4) al articolului 87 din Codul muncii nr.154-XV din 28 martie 2003, a statuată că, „totalitatea raporturilor individuale și colective de muncă, controlul aplicării reglementărilor din domeniul muncii, jurisdicția muncii, precum și alte condiții legate nemijlocit de raporturile de muncă sunt reglementate de Codul muncii și alte legi, care vin să detalieze prevederile constituționale.”

Mai mult, prin intermediul Hotărîrii nr.6 din 22.03.2011 privind excepția de neconstituționalitate a art.62 alin.(1) lit.d) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 4 iulie 2008, Curtea a statuat că, „Exercitarea unei funcții publice constituie doar una din căile de realizare a dreptului la muncă.”

La fel, în Hotărîrea nr.6 din 03.03.2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 53 lit.c) din Legea nr.158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și articolului 76 lit.g) din Codul muncii, se statuează că, „Codul muncii, în scopul asigurării stabilității raporturilor de muncă, prevede garanții menite să împiedice comportamentul abuziv al angajatorilor, printre care foarte importantă este stricta reglementare a condițiilor de încetare și suspendare a contractului individual de muncă.

Întrucât dreptul la muncă protejat de articolul 43 din Constituție nu este unul absolut, condițiile de exercitare a acestui drept fundamental sunt susceptibile de a fi modificate conform necesităților dictate de realitățile societății, fiind totodată reglementate uniform de legislație. Or, dreptul la muncă trebuie exercitat în condițiile legii....”

Totodată, Curtea conchide că, „deși legislația muncii permite anumite limitări ale drepturilor salariatului, totuși, ele trebuie să aibă o justificare, să fie necesare, să răspundă unui interes general.”

În opinia noastră, amendamentele propuse respectă criteriile inserate în jurisprudența Curții Constituționale, fapt pentru care solicităm examinarea și acceptarea acestora.

Deputat în Parlament

Corneliu Padnevi

